

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ВЪРХОВНА КАСАЦИОННА ПРОКУРАТУРА ЗАМЕСТНИК НА ГЛАВНИЯ ПРОКУРОР

Изх. № 41 /.....2019 г.
гр. София, 23.10.2019 г.

ВКСИ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	Дат
Административен индекс	
<u>BCC - 12352</u>	<u>23-10-20</u>

ДО
ЧЛЕНОВЕТЕ НА
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,

Представям на вниманието Ви отговори на постъпилите, на основание чл.173, ал. 8 от Закона за съдебната власт, на 15.10.2019 г., заведени с рег. № ВСС - 12352 и публикувани на страницата на Висшия съдебен съвет, въпроси от Управителния съвет на Камарата на следователите в България :

1. В концепцията си /стр. 21/ посочвате, че проблемът, свързан с оптималното използване на капацитета на следователите, изисква той да бъде решен след извършване на функционален анализ на тяхната работа с приоритет върху посочените показатели /разпределението на делата по региони и по видове престъпления, срочност на разследването, качество на работа на следователите - правилно планиране и ритмично провеждане на процесуалните действия, умения за точно определяне на предмета на престъплението и способите за неговото доказване, както и резултатността - броя на приключените досъдебни производства с мнение за съд, като въз основа на констатациите се очертаят необходимите условия за ефективна работа и възможностите за специализация/. На кого бихте възложили извършването на този функционален анализ и по какъв начин бихте оптимизирали капацитета на следователите и тяхната специализация в зависимост от тези констатации ?

2. Във връзка с констатирания в концепцията Ви /т.1.5/ проблем, свързан с оптималното използване на следователите и разрешаването му чрез законодателни промени: „разширяване на компетентността на следователите — включване и на други състави на престъпления“ какви

конкретни промени имате предвид и бихте ли подкрепили такива с оглед оптималното натоварване на следователите от НСлС чрез добавяне във функционалната им компетентност и делата за престъпления, извършени в чужбина ?

Становището ми по поставените въпроси е :

Промените в структурата, мястото, ролята и функциите на следствените органи, настъпили в резултат на измененията в Закона за съдебната власт и Наказателно – процесуалния кодекс в периода 2009 г. – 2012 г. в изпълнение на Общата позиция на ЕС, изразена през м. октомври 2003 г. при затваряне на Глава 24 „Сътрудничество в областта на правосъдието и вътрешните работи“, доведе до сериозно ограничаване на разследванията, провеждани от следователи.

И днес, въпреки последвалите изменения в НПК през 2015 г. и 2018 г., продължава да е актуален проблемът с неефективното използване на капацитета на високо квалифицирани разследващи органи. Обективен измерител на този проблем са статистическите данни, според които в последните десет години /след 2009 г./ броят на досъдебните производства, разследвани от следовател, е намалял три пъти.

Като основно средство в търсене на оптимално работещо решение е използването на предвидената в разпоредбата на чл. 194, ал. 1, т. 4 НПК възможност на административните ръководители на окръжните прокуратури да възлагат разследванията с фактическа и правна сложност на следователи. Същевременно, под влиянието на различни фактори, най – вече субективни /желанието на наблюдаващите прокурори да работят с разследващи полицаи, завишените разходи за пътни разноски на участници в процеса, командировки и експертизи и др./, относителният дял на възложените досъдебни производства по този ред не позволява извеждане на устойчива положителна тенденция, въпреки че през последните две години той е около 60 % от общо разследваните дела от следователи.

Затова, в Концепцията съм изложил виждането си за необходимост от задълбочен функционален анализ на работата на следователите с приоритет върху разпределението на делата по региони и по видове престъпления, срочността и качеството на разследванията, за да могат да се изведат не само проблемите, но и положителните практики, а въз основа на тях и да се набележат и предприемат съответни организационни мерки и/или законодателни промени.

Този функционален анализ следва да бъде изготвен съвместно от следователи от Националната следствена служба, прокурори от Върховна касационна прокуратура и представители на научната общност. Целта е не само да се изработят обективни критерии за използване на предвидените в НПК възможности за възлагане на разследвания на следователи, в това число и от

Националната следствена служба, но и да се прецени качеството на провежданите разследвания.

Оптималното натоварване на кадровия ресурс на следователите във всички следствени отдели може да се постигне само след оценка на ефективността на работата чрез съпоставяне на данните за сročността на разследванията и резултатите от приключените досъдебни производства, съответствието им с прокурорските актове по чл. 242 НПК и постановените съдебни актове по делата, внесени в съда, в т. ч. и с решенията на ЕСПЧ, като се отчита необходимостта от осигуряване на условия за специализация и продължаващо обучение.

Резултатите от функционалния анализ могат да послужат за начало на широка дискусия относно необходимостта от законодателни промени, с оглед разширяване на предмета на разследванията, възлагани на следователи.

С УВАЖЕНИЕ,

ИВАН ГЕОРГИЕВ
ЗАМЕСТИНИК НА ЕЛЪВНИЯ
ПРОКУРОР ПРИ ВКП

